

İki Neslin Bir Kavram Algısı: Teknoloji

Zekerya BATUR*

Kamil UYGUN**

Özet

Teknolojinin sözlük anlamı bilginin işlenmesi; geniş anlamı ise ham olan bilgiyi işleyerek, araştırarak, geliştirerek üretim yapmak ve buna bağlı olarak insanlara daha iyi hizmet sunmaktır. İnsanlara sunulan bu hizmetlerin kullanımı ve kabulü ise özgür bırakılmıştır.

Teknoloji, yaşamın hemen hemen bütün alanlarında kullanılmaktadır. Her alan kendine uygun olan teknolojik unsuru almakta ve kullanmaktadır. Geçmişteki teknoloji algılayışı ile günümüzdeki algılayışı oldukça değişmiştir. Çoğu insan teknolojik gelişmelerin sosyal ilişkileri olumsuz yönde etkilediğini düşünmektedir. Bunun için bazı insanlar teknolojik araçlardan olabildiğince uzak durmaktadır. Oysa genel görüş, teknolojinin insan yaşamını kolaylaştırdığı yönündedir. Teknolojinin kullanımına bağlı olarak giderek yalnızlaşan insan ve buna bağlı olarak bireyselliğin ön plana çıktığı görüşü eleştiri noktası olmuştur. Gerek gençlerin gerekse yaşlıların bu ortamda teknolojiye kayıtsız kalmaları mümkün görünmemektedir. Günümüzde özellikle yirmi yaş altı genç ve çocukların teknolojiyle -telefon-internet- gereğinden fazla iç içe olmaları eğitim-öğretim sürecini olumsuz yönde etkilediği de tartışma konusu olmuştur. İki nesil arasındaki çatışmaların da asıl bu noktada başladığı görülmektedir.

Bu çalışma, iki neslin teknolojik araçlara bakışını tespit etmeye çalışmaktadır. Bu bağlamda otuz yaş altı gençlerle altmış yaş üstü yaşlı insanların teknolojiyi kullanımı tespit edilmeye çalışılmaktadır. Bunun için tesadüfî seçme (random) tekniğiyle seçilen deneklerle anket yapılarak betimsel bir çalışma yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Teknoloji, kavram, nesil, teknolojik araçlar

* Yrd.Doç.Dr. , Uşak Üniversitesi Türkçe Eğitimi Bölümü,
zekeryabatur9@gmail.com

** Arş.Gör. Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Öğretmenliği Bölümü,
uygun.kamil@usak.edu.tr

Perceptions of Two Generations of a Concept: Technology

Abstract

As a term of Technology is explained in the dictionary as a processing of information, on the other hand the extended meaning of Technology is to produce by processing, researching and developing the data and provide a better service. The use of these services is set free.

Technology is used virtually in every parts of life. Every field gets and uses the appropriate technological item. Understanding of technology has changed considerably. Most of people think that technological developments adversely affected social relations. Because of this reason, some people avoid using technological tools. However common view about it is that technology makes most of people's life easy. Humans are getting alone in accordance with the use of technology and along with this, the view "individuality is emphasized" is criticized. It is impossible that both the young and the old can't be indifferent to the technology. It is argued that nowadays especially under twenty youngs and children's being too intertwined to technology -telephone-internet negatively affect the educational process. It is commonly believed that conflicts between two generations begins mainly at this point.

This study try to detect two generations' views on technological tools. In this content, it is tried to detect use of technology of young people under the age of thirty and old people over the age of sixty. Thus, this study will be a descriptive study in which a questionnaire will be applied to the people who are selected by randomly .

Key Words: Technology, concept, generation, technological tools.

Giriş

Kavram (konsept, mefhum, nosyon) "Bir nesnenin veya düşüncenin zihindeki soyut ve genel tasarımı; felsefî anlamda ise nesnelerin veya olayların ortak özelliklerini kapsayan ve bir ortak ad altında toplayan genel tasarım ya da herhangi bir nesne ya da olayın temel öge ve özelliklerini kapsayan soyut bir düşünce birimidir" (TDK Büyük Sözlük, 2008).

Sosyal alanda, düşüncenin döngüsünü sağlayan ve düşüncedeki yapıları netleştiren temel unsur kavramlardır. Kavramların, çeşitli alanlara özgü birtakım olay ya da olguları ayırma ve tanımlamada ayırt edicilik özelliği bulunmaktadır.

İnsanoğlunun düşünebildiği ya da hayal edebildiği her şeye dair söyleyeceği bir düşüncesi vardır. Bu düşünceler soyut olabileceği gibi soyut düşüncelerden de oluşabilir (Erkman-Akerson, 2000: 41).

Kavramlar, farklı alanlarda farklı anlamlar yüklenebilmektedirler. Örneğin, “dil” kavramı kimi insanda günlük konuşmanın bir aracı, kimisinde dünya dillerini sınıflandırılırken kullanılan bir dilbilgisi terimi, kimisinde de ana dilini çağrıştırabilir.

Kavram, insanların anlam yoğunluğu bulduğu bir düşünce ürünüdür. Kavramda tek anlamlılık yoktur. Bir duygu ya da düşünce ile ilgili çağırışım ve bilgilerin tamamını kapsamaktadır (Vardar, 1968: 15).

Kavram, adlandırdığı grubun tüm özelliklerini taşımaktadır. Renk kavramı denilince bütün renkler anlaşılmalıdır. Hayvan kavramı denilince bütün hayvanlar anlaşılmalıdır. Buna göre kavram, varlıkların en üst düzeyde isimlendirilme aşamasıdır. Bu nedenle teknoloji kavramı denince içindeki ilgili varlıkları ve kavramları kapsar. Algıya göre, kavram anlam ve önem kazanmaktadır.

Kavramın en belirgin özelliği, aralarında ortak özellikler bulunan birtakım varlıkları sembolize etmesidir. Kavramın bu özelliği, gerek düşünme gerekse az zamanda çok şeyi söyleyebilme kolaylığı sağlamaktadır.

Kavramlar, nesnel gerçekler yoluyla ve deneyimlerle kazanılabildiği gibi insanın düşünce yapısı da kavram oluşturabilmektedir. İnsanın zihinsel yapısı çeşitli kavramlarla çalışmaktadır (Tural, 2002: 62). Birey duygu ve düşüncelerini dile getirirken bunu gelişigüzel kelime ya da kavramlarla yapmamaktadır; bunun yerine vermek istediği düşünceye göre kelimeler seçmekte ve bu kelimelerle üst kavramsal yapıyı oluşturmaktadır (Esin, 2005: 539).

Düşünce ile kavram arasında mutlak bir ilişki bulunmaktadır; çünkü düşünme ve düşüncenin kavram olmadan gerçekleşmesi oldukça zordur. Düşünme faaliyeti, bir süreç olup kelimelerin zihinde oluşturduğu bir çerçevenin içinde anlam bulmaktadır. Oluşan bu anlamlar kimi zaman soyut kimi zaman da somut sözcüklerden oluşmaktadır. Bu sözcüklerin oluşturduğu dünya,

kavramların alt yapısını oluşturmaktadır (Porzing, 2003: 119). Gerek somut gerekse soyut sözcükler, dilin yapısını oluşturmaktadır. Bu yapı, aynı zamanda düşüncenin de yapısını da meydana getirmektedir. O halde dille düşünce arasında bir ilişkiden söz etmek gerekiyorsa (Aksan, 1995: 55), bununla birlikte kavramla düşünce arasında da bir ilişki kurmak mümkündür. Bu ilişki, sosyal alanlarda son derece önemli bir noktadır. Dil, düşünce ve kavramın eşgüdümüyle anlam kazanmaktadır. Dil ve düşünce arasında olan ilişki, aynı zamanda konuşma-düşünce, anlama-düşünce ve dinleme-düşünce ilişkisini de güçlendirmektedir (Akarsu, 1955: 85).

Dile etki eden her araç, kendisiyle birlikte kavramlarını da oluşturmaktadır. Değişen dünyanın getirdiği yenilikler ya da teknolojik gelişmeler bazı kavramları oluşturmuştur. Bu oluşum bütün alanlarda olduğu gibi sosyal bilimlerde de kendine yer bulmuştur. Teknolojinin insan yaşamında anlam kazanması ve yapılan araçların insan yaşamında giderek yaygınlık kazanmaya çalışması, insanların bu noktalara bakış açısını etkilemiştir. Teknolojik gelişmeler insanların algı ve bakış açısını etkilemiştir.

Günümüzde teknoloji kavramı, yaşamın hemen hemen her alanında artık etkili rol oynamaktadır. Her yaştaki insanların teknolojiden bir şekilde yararlandıkları yapılan araştırmalarla tespit edilmiştir. Buna göre günlük yaşamda olduğu gibi eğitim ve öğretim ortamlarında da teknolojinin etkin bir şekilde kullanıldığı belirlenmiştir (Wyk ve Louw, 2008: 246; Akpınar, 2005: 39; Alkan, 2005: 28; Deniz, 2000: 150).

Teknolojik araçlardan yararlanmak için, ekonomik açıdan da bireyin rahat olması gerekmektedir. Bu nedenle insanların harcama yaparken nereye ve ne tür nesnelere yöneldikleri tespit edilmeye çalışılmıştır. Bireyin teknolojiye ilişkin düşünceleri aynı zamanda tükettikleri araçların da neler olduğu konusunda ipuçları vermektedir.

Teknoloji kavramı, nesiller arasında algı farklılıkları yaratmıştır. Gençlerin teknoloji kavramına bakışı ve kullanımları, yaşlı olan insanlara göre hem farklı hem de kullanım açısından çeşitlilik gösterdiği tespit edilmiştir. Teknolojinin insanların üzerindeki etkisi arttıkça, sosyal yapı da buna bağlı olarak hızla

değişmeye başlamıştır. Özellikle teknolojinin iletişim boyutu, diğer alanlara göre daha etkili olduğu görülmüştür (Musarurwa, 2011: 960; Ata, 2008: 10).

Yapılan bir araştırmaya göre (Akpınar, 2007); bireylerin gelirlerini harcadıkları yerleri incelediğinde, gelirlerinin % 92,2'sinin gıdaya, % 56,0'sının giyime harcadıkları görülmüştür. Durum yaş gruplarına göre incelendiğinde ise tüm gruplardaki bireylerin gelirlerini öncelikle gıdaya harcadıkları (30 yaş ve altı % 81,9, 31 ve 40 yaş arası % 93,5, 41 yaş üzeri % 97,5'i) görülmüş, bunu tüm gruplarda giyim harcamaları izlemiştir. Bireylerin gelirlerini harcadıkları yerleri incelediğimizde % 92,2'sinin gıdaya, % 56,0'sının giyime harcadıkları görülmüştür. Durum yaş gruplarına göre incelendiğinde ise tüm gruplardaki bireylerin gelirlerini öncelikle gıdaya harcadıkları (30 yaş ve altı % 81,9, 31 ve 40 yaş arası % 93,5, 41 yaş üzeri % 97,5'i) görülmüş, bunu tüm gruplarda giyim harcamaları izlemiştir.

Aynı araştırmaya göre en çok sahip olunmak istenen teknolojik araç sorusuna verilen cevaplar şu şekildedir. Araştırmaya alınanların % 62,4'ü öncelikle otomobil, % 36,7'si ise öncelikle bilgisayar satın almak istediğini belirtmiştir. İnternet kullanmak isteyenlerin oranı % 30,9 ile üçüncü derecede öncelikle satın alınmak istenen araçlar arasında bulunmuştur. Kamera % 26,2, bulaşık makinesi % 22,4 oranlarıyla öncelikle satın alınmak istenen araçlar arasında sayılmaktadır. Tabloda en az satın alınmak istenen araçlar arasına % 1,8 televizyon, % 0,9 ütü, % 0,4 ile buzdolabı olduğu görülmektedir. Bu da bireylerin bu araçlara, sahip olduğunu gösterebilir.

Farklı kuşaklardaki bireylerin araçları bütün fonksiyonlarına göre kullanımı açısından tablo incelediğinde ise, televizyonu bütün fonksiyonlarına göre kullananların oranı 30 yaş ve altında % 100, fırını % 89,5, çamaşır makinesini % 85,7, mutfak robotunu % 29,5, vcd'yi % 22,8, CD'li müzik setini % 18,0, halı yıkama makinesi % 11,4, yazıcıyı % 8,5, klimayı % 6,6 oranında kullanıldığı belirlenmiştir.

41 yaş ve üzerindeki bireylerin araçları bütün fonksiyonlarına göre kullanımları incelendiğinde ise, ütü % 98,1, cep telefonunu % 93,7, elektrik süpürgesi % 93,1, bulaşık makinesi % 78,8, fritöz % 30,4,

kablolu tv % 21.1, mikro dalga fırın % 13.6, oranlarında kullandıkları belirlenmiştir (Akpınar, 2007: 43-56).

Araştırmanın Amacı ve Önemi

Araştırmanın amacı, 30 yaş altı ve 60 yaş üstü iki neslin teknolojik araçlara bakışını ortaya çıkarmaktır. İki grubun eğitim durumu, sosyoekonomik düzeyleri gibi diğer değişkenler dikkate alınmadan uygulama yapılmış, katılımcıların biyolojik yaşları dikkate alınarak farklı yaş grubundaki insanların teknolojik araçlarla ilgili görüşleri kuşaklar arası çatışmanın ve teknolojiye ilişkin sorunların belirlenmesine yönelik görüşleri ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Araştırmanın Yöntemi

Araştırmada, tarama (survey) modeli ve nicel araştırma yöntemi (Karasar, 2005: 25) kullanılarak betimsel bir çalışma yapılmıştır.

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubu, Uşak ilinde 30 yaş altı 50 ve 60 yaş üstü 50 kişi olmak üzere toplam 100 kişiden oluşmaktadır.

Veri Toplama ve Analizi Araçları

Araştırma verileri, iki neslin görüşlerini ortaya çıkarmayı amaçladığından sadece yaş değişkenine bağlı olarak oluşturulmaya çalışılmıştır. Katılıyorum, Kararsızım ve Katılmıyorum sorularından oluşan 3'lü likert tipi anket ile deneklerin görüşleri alınmıştır. Verilerin analizinde, frekans ve yüzde değerleri kullanılmıştır.

Bulgular ve Yorumlar

Teknolojiyi Algılama Anketinde Örneklem Grubunun Yaş Gruplarına Göre Yüzdelerle Dağılımları

Tablo 1. "Teknolojinin günlük yaşamınızı kolaylaştırdığını düşünüyor musunuz?" sorusuna verilen cevapların yaş gruplarına göre yüzdelerle dağılımları:

	30 Yaş Altı Katılımcılar		60 Yaş Üstü Katılımcılar		Toplam	
	F	%	F	%	N	%
Katılma Derecesi						
Katılıyorum	46	92	38	76	84	84
Kararsızım	3	6	8	16	11	11
Katılmıyorum	1	2	4	8	5	5
Toplam	50	100	50	100	100	100

30 yaş altı ve 60 yaş üstü insanlar teknolojinin yaşamlarını kolaylaştırdığını düşünmektedir. Oranlara bakıldığında, katılımcıların %92'lik katılma oranıyla 30 yaş altı, % 76'lık oranla 60 yaş üstündeki bireylere göre daha fazla katılım olduğu ortaya çıkmıştır.

Tablo 2. “Teknolojik gelişmeler, takip edilmeli midir?” sorusuna verilen cevapların yaş gruplarına göre yüzdelik dağılımları:

	30 Yaş Altı Katılımcılar		60 Yaş Üstü Katılımcılar		Toplam	
	F	%	F	%	N	%
Katılma Derecesi						
Katılıyorum	49	98	39	78	88	88
Kararsızım	1	2	8	16	9	9
Katılmıyorum	0	0	3	6	3	3
Toplam	50	100	50	100	100	100

30 yaş altının hemen hemen tamamı (%98) teknolojik gelişmelerin takip edilmesine katılırken, kararsızlar oranı çok az (% 2) ve katılmayan hiç yoktur. 60 yaş üstünde ise, teknolojinin takip edilmesi gerektiğini düşünen çoğunlukta (%78), kararsız (%16) ve katılmayan (%16) birey oranı ile 30 yaş altındakine oranla fazladır.

Tablo 3. “Elektronik iletişim araçlarının günlük yaşamda sıklıkla kullanılmasını uygun buluyor musunuz? (E-posta,

Messenger-Msn, Chat, Cep Telefonu)" sorusuna verilen cevapların yaş gruplarına göre yüzdeler dağılımları:

Katılma Derecesi	30 Yaş Altı Katılımcılar		60 Yaş Üstü Katılımcılar		Toplam	
	F	%	F	%	N	%
Katılıyorum	31	62	8	16	39	39
Kararsızım	13	26	24	48	37	37
Katılmıyorum	6	12	18	36	24	24
Toplam	50	100	50	100	100	100

Elektronik iletişim araçlarının günlük yaşamda sıklıkla kullanılmasının uygunluğu konusunda 30 yaş altı katılımcıların çoğu katılırken (%62), 60 yaş üstü katılımcıların neredeyse yarısı (%48) kararsız kalmıştır. Bu durum, 60 yaş üstü bireylerin teknolojik iletişim araçlarını kullanmadıklarını ya da kullanma konusunda herhangi bir fikre sahip olmadıkları söylenebilir.

Tablo 4. "Teknolojik araçların kuşaklar arasında çatışma meydana getireceğine inanıyor musunuz?" sorusuna verilen cevapların yaş gruplarına göre yüzdeler dağılımları:

Katılma Derecesi	30 Yaş Altı Katılımcılar		60 Yaş Üstü Katılımcılar		Toplam	
	f	%	F	%	N	%
Katılıyorum	29	58	18	36	47	47
Kararsızım	8	16	19	38	27	27
Katılmıyorum	13	26	13	26	26	26
Toplam	50	100	50	100	100	100

Ankete göre, teknolojik araçların kuşaklar arasında çatışma meydana getireceğini düşünenlerin oranı (%58), 30 yaş altı katılımcılarda bu oran fazladır. 30 yaş altı grubun teknolojik araçları

kullanma oranı, 60 yaş üstü ise teknolojik araçları kullanmadığından dolayı bu oranın ortaya çıktığı düşünülebilir.

Tablo 5. “Teknolojik araçların insan ilişkilerini olumsuz etkilediğine katılıyor musunuz?” sorusuna verilen cevapların yaş gruplarına göre yüzdelik dağılımları:

Katılma Derecesi	30 Yaş Altı Katılımcılar		60 Yaş Üstü Katılımcılar		Toplam	
	f	%	F	%	N	%
Katılıyorum	30	60	11	22	41	41
Kararsızım	9	18	19	38	28	28
Katılmıyorum	11	22	20	40	31	31
Toplam	50	100	50	100	100	100

Teknolojik araçların kullanılmasını uygun gören 30 yaş altı katılımcılar bu durumun insan ilişkilerine yansımaları yaşayan kitle olduğundan oran yüksek, 60 yaş üstü bireyler bu durumu gözleyen konumunda oldukları için kararsız (%38) ya da katılmama (%40) fikrine yönelmişlerdir.

Tablo 6. “Teknolojik araçların bağımlılık yaptığı görüşüne katılıyor musunuz?” sorusuna verilen cevapların yaş gruplarına göre yüzdelik dağılımları:

Katılma Derecesi	30 Yaş Altı Katılımcılar		60 Yaş Üstü Katılımcılar		Toplam	
	F	%	F	%	N	%
Katılıyorum	45	90	35	70	80	80
Kararsızım	3	6	9	18	12	12
Katılmıyorum	2	4	6	12	8	8
Toplam	50	100	50	100	100	100

Teknolojik araçların bağımlılık yaptığı hususunda, iki nesil de yüksek oranda katılıyor düşünülür. 30 yaş altı bireylerde bu oran (%90) 60 yaş üstü kuşağa göre (%70) daha fazladır.

Tablo 7. “Teknolojiyi takip edebilmek için yaşın önemli olduğu fikrine katılıyor musunuz?” sorusuna verilen cevapların yaş gruplarına göre yüzdeler dağılımları:

	30 Yaş Altı Katılımcılar		60 Yaş Üstü Katılımcılar		Toplam	
	F	%	F	%	N	%
Katılma Derecesi						
Katılıyorum	24	48	33	66	57	57
Kararsızım	4	8	9	18	13	13
Katılmıyorum	22	44	8	16	30	30
Toplam	50	100	50	100	100	100

Teknolojiyi takip edebilmek için yaşın önemi sorusunda 30 yaş altındaki kişilerde baskın bir görüş ortaya çıkmazken (katılıyorum %48), (kararsız 8), (katılmıyorum 44); 60 yaş üstü katılımcılarda katılıyorum diyenler (%66) bir hayli fazladır. Bu durum karşısında, 60 yaş üstü bireylerin teknolojik araçları kullanma ve algılamada daha genç kuşaklara göre zorlandığı söylenebilir.

Tablo 8. “Teknolojik araçların günlük yaşamda kullanmanın gerekliliği konusunda katılıyor musunuz?” sorusuna verilen cevapların yaş gruplarına göre yüzdeler dağılımları:

	30 Yaş Altı Katılımcılar		60 Yaş Üstü Katılımcılar		Toplam	
	F	%	F	%	N	%
Katılma Derecesi						
Katılıyorum	46	92	24	48	70	70
Kararsızım	3	6	20	40	23	23
Katılmıyorum	1	2	6	12	7	7
Toplam	50	100	50	100	100	100

30 yaş altı teknolojik araçları ve teknolojik iletişim araçlarını kullandığı için günlük yaşamda gerekliliğine (%92) inandığı söylenebilir. 60 yaş üstü ise, teknolojiyi kullanmadıklarından gerek duymadıkları ve gözleyen konumunda olmalarından dolayı katılmıyorum oranı (%48) ve kararsız oranı (%40) çok yüksek çıktığı düşünülmektedir.

Tablo 9. “Teknolojik araçların çok fazla kullanılmasının insanı tembelleştirdiğine inanıyor musunuz?” sorusuna verilen cevapların yaş gruplarına göre yüzdelik dağılımları:

Katılma Derecesi	30 Yaş Altı Katılımcılar		60 Yaş Üstü Katılımcılar		Toplam	
	F	%	F	%	F	%
Katılıyorum	38	76	37	74	75	75
Kararsızım	4	8	9	18	13	13
Katılmıyorum	8	16	4	8	12	12
Toplam	50	100	50	100	100	100

İki kuşağın çoğu, teknolojik araçların gereğinden fazla kullanımının bireyi tembelleştirdiği noktasında bulunduğu görülmektedir. 30 yaş altı, teknolojinin kolaylaştırıcı unsurundan ötürü, 60 yaş üstü ise teknolojiyi kullanan genç kuşağı izleyememesinden dolayı bu yargıya varılabilir.

Tablo 10. “Teknolojik araçların şiddet ve olumsuz davranışların öğrenilmesine katkı sağladığına inanıyor musunuz?” sorusuna verilen cevapların yaş gruplarına göre yüzdelik dağılımları:

	30 Yaş Altı Katılımcılar		60 Yaş Üstü Katılımcılar		Toplam	
	F	%	f	%	N	%
Katılıyorum	30	60	26	52	56	56
Kararsızım	8	16	16	32	24	24
Katılmıyorum	12	24	8	16	20	20
Toplam	50	100	50	100	100	100

30 yaş altı ve 60 yaş üstü katılımcılarda, teknolojik araçların şiddet ve olumsuz davranışların öğrenilmesine sebebiyet verdiğini düşünenler bir hayli fazladır. Teknolojik araçların kullanımı ve algısı konusunda gerekli bilinçlenmenin sağlanamadığı ile doğru amaçlar doğrultusunda kullanılmadığı söylenebilir.

Sonuç ve Öneriler

İnsanlar gelişen teknolojiye paralel olarak kendilerini ve düşünce dünyalarını şekillendirmektedir (Fouh vd., 2012: 98; İşman, 2003: 28). İnsanın yaşamına her araç, onun yaşama bakış açısını da etkilemektedir. Yaşamı etkileyen araçlar, doğal olarak bireyin düşünme ve düşünce biçimini de etkilemektedir.

Günümüzde teknoloji, geçmişe nazaran daha hızlı gelişmekte ve onu kullananları kolaylıkla etkilemektedir (Sezer, 2011: 10; Miller, Robertson, Hudson ve Shimi, 2012: 243; Aksal, 2011: 70). Bu etkileme gücü yaş otuzlardan yukarıya doğru gittikçe azalmakta, aşağı doğru indikçe de etkisi artmaktadır. Yapılan bu çalışmaya göre, iki nesil arasındaki teknoloji kavramı ile araçların kullanımı arasında farklı algılamalar olduğu söylenebilir.

Otuz yaş altı bireylerin teknolojiyi daha fazla kullanmaları, teknolojinin kullanımında yaşın önemli bir faktör olduğunu göstermektedir. Teknolojiye karşı altmış yaş üstü bireylerde görülen ilgi ve kullanım azlığı ise gündelik yaşamda yaşlı insanların teknolojik araçlar yerine bire bir iletişime girme yolunu seçmeleri, kullanıma yönelik oranları düşürdüğü sonucuna varılabilir.

30 yaş altı ve 60 yaş üstü iki nesil, teknolojinin günlük yaşamı kolaylaştırdığını, teknolojik gelişmelerin takip edilmesi gerektiğini, teknolojinin bağımlılık yaptığını, teknolojik araçların çok fazla kullanılmasının insanı tembelleştirdiğini düşünmektedir. Ayrıca, her iki nesil teknolojik araçların şiddet ve olumsuz davranışların öğrenilmesine yol açtığı görüşünde buluşmaktadır.

İki neslin teknoloji kavramına bakışı ve geçmişten günümüze teknolojik araçların kullanımı konusunda algılara baktığımızda şu noktalarda farklılıklar görülmüştür. Nesillerin elektronik iletişim araçlarının kullanımı noktasında algı farklılıkları ortaya çıkmıştır. Bu

farklılık kuşaklar arasında iletişim çatışmalarına neden olduğu ve insan ilişkilerini etkileyebileceği tespit edilmiştir. Bu sonucu destekleyen alan çalışmaları bulunmaktadır (Erkan, 2004; Deniz, 2005; Ocak, 2005: 84).

Teknolojinin olumlu yönlerinin yanı sıra olumsuz yönlerinin de olduğu aşikârdır. Bilinçli teknoloji kullanımı, teknolojik araçların olumsuz etkilerini azaltacaktır. Teknolojik araçların aşırı kullanılması insanı tembelleştireceğinden ihtiyaç halinde teknolojiye başvurulması gerekmektedir. Ayrıca, toplum içinde iletişim ve teknoloji araçlarının kullanımına dikkat edilerek insan ilişkilerini olumsuz etkileyebileceği göz ardı edilmemelidir.

Kaynaklar

Akarsu, B. (1955). *Wilhelm von Humboldt'ta dil-kültür bağlantısı* (Akt. Fatma Akerson). İstanbul: Remzi.

Akpınar, G. (2007). *Farklı kuşaklardaki bireylerin teknolojiyi algılama ve kullanma durumları* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Ankara: Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Akpınar, Y. (2005). *Bilgisayar destekli eğitimde uygulamalar*. Ankara: Anı Yayıncılık.

Aksan, D. (1995). *Her yönüyle dil*. Ankara: TDK Yayınları.

Aksal, F. A. (2011). Developing evaluative tool for online learning and teaching process, *TOJET: The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 10(3), 69-75.

Alkan, C. (2005). *Eğitim teknolojisi*. Ankara: Anı Yayıncılık.

Ata, B. (2008). *Bilim teknoloji ve sosyal değişme*. Ankara: Pegem Akademi.

Deniz, L. (2000). Öğretmen adaylarının bilgisayar yaşantıları ve bilgisayar tutumları, *M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 12, 135-166.

Deniz, L. (2005). İlköğretim okullarında görev yapan sınıf ve alan öğretmenlerinin bilgisayara yönelik tutumları, *Turkish Online Journal of Educational Technology*, 4 (4).

Erkan, S. (2004). Öğretmenlerin bilgisayara yönelik tutumları üzerine bir inceleme, *Manas Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 12.

Erkman-Akerson, F. (2000). *Dile genel bir bakış*. İstanbul: Multilingual.

Esin, B. (2005). Kavram kargaşası. *Türk Dili Dil ve Edebiyat Dergisi*, 90 (648), 539-542.

Fouh, E. vd., (2012). The Role of Visualization in Computer Science Education, *Computers in the Schools*, 29:95-117.

<http://tdkterim.gov.tr/> (4.11.2008 tarihinde ulaşılmıştır.)

İşman, A. (2003). Technology and technique: An educational perspective, *The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 2(1), 28-33.

Karasar, N. (2005). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

Miller, D. vd. (2012). Signature pedagogy in early years education: A role for cots game-based learning, *Computers in the Schools*, 29: 227-247.

Musarurwa, C. (2011). Teaching with and learning through ICTS in Zimbabwe's teacher education colleges, *US-China Education Review*, A 7, 952-959.

Ocak, M.A. (2005). Mathematics teachers' attitudes toward the computers, *Turkish Online Journal of Educational Technology*, 4 (3), s:82-88.

Porzing, W. (2003). *Dil denen mucize* (Çev. Vural Ülkü). Ankara: TDK Yay.

Sezer, A. (2011). Coğrafya Öğretmeni Adaylarının Bilgisayar Destekli Eğitime İlişkin Tutumlarının İncelenmesi. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 4(1), 1-19.

Tural, S. K. (2002). Kavramlar ve Terimler Ortak Düşünüşün Ürünü ve Anahtarlarıdır. *Özel Sayı: TDK'nin 70. Yılı Türk Dili Dil ve Edebiyat Dergisi*. Temmuz 2002, C: 2002/II,S:607,s.59-66.

Van Wyk, G. ve Louw, A. (2008). Technology-Assisted Reading for Improving Reading Skills for young South African Learners, *The Electronic Journal of e-Learning*, 6(3), 245-254.

Vendryes, J. (1968). *Dil ve Düşünce*, (Çev. Berke Vardar), İstanbul: Yeni Lisan Yay.